

[Brusvang]

tionspolitik. Jeg spørger mig selv: hvem rammer denne? Ja, den rammer det hvide styre. Men det hvide styre består jo af flere grupper: der er hvide, der direkte går ind for apartheid, der er hvide, der bare lever med apartheid, men der er sandelig også hvide, der på det skarpeste tager afstand fra apartheid. Jeg tror, mange af dem vil føle dette drønende uretfærdigt, og jeg tror, at det vil svejse de hvide sammen i en meget kraftig grad.

Så er det jo også den historiske erfaring, at når et land bliver ramt af økonomisk elendighed – og det er jo det, man tilsigter ved sanktioner – hvad sker der så? Ja, så er det først de svage grupper i samfundet, der bliver ramt, og det er dem, der bliver ramt mest. Det er der vel egentlig heller ikke nogen der bestrider, men man vurderer sandelig virkningen heraf meget forskelligt. Her har vi repræsentanter for ANC, som gentagne gange siger: bare slå til, jo hårdere, jo bedre. Jo mere I smadrer, jo bedre. Er det en overbevisende argumentation? Den overbeviser ikke mig.

Der er mange, der har citeret Buthelezi, og det er der god grund til. Han fører en langsigtet forsoningspolitik, og han tager afstand fra apartheid, men han tager også afstand fra fremmed indblanding. Han ønsker ikke, at der af verden udenfor skal føres en politik, som fører til nød og elendighed for hans 5-6 millioner zuluer.

Jeg mener altså, at vi gør situationen mere desperat, jeg mener, at borgerkrigen rykker nærmere, at vi næsten gør den uundgåelig, og hvem vinder denne borgerkrig? Det gør de hvide. Det er dem, der har en velorganiseret hær med alle moderne våben og al teknologi. De vil i en lang årrække vinde denne krig, det bliver formentlig et uhyrligt blodbad.

Hvad vil der så ske på længere sigt? Ja, så kan det være, at situationen bliver en anden. Men det, jeg spørger mig selv om, er: ved jeg egentlig tilstrækkeligt om disse forhold? All right, vi folketingsmedlemmer må gang på gang stemme for ting, vi ikke ved nok om, og for ting, hvor vi måske føler, at man slet ikke opnår det, man gerne vil. Jeg stemmer for en u-landspolitik, selv om jeg inderst inde føler, at mange af disse penge havner i de forkerte lommer. Jeg stemmer også for den, uanset at det erkendes, at vi gang på gang

opnår de forkerte resultater, men det er dog en politik, der har det formål at gavne nogle mennesker. At vi så ikke altid opnår det formål, det er en anden ting, og så er det altså vores egne penge, det går ud over.

Men her er formålet med sanktionspolitikken at ødelægge et andet land, det er at smadre et andet lands økonomi, og her mener jeg, at det hos den enkelte, der skal stemme, kræver en personlig, kvalificeret viden om, for det første hvordan det egentlig er i Sydafrika, og for det andet hvad der egentlig er virkningen af den sanktionspolitik, som vi vil føre. Den viden føler jeg ikke at jeg har, og jeg føler ikke, at jeg umiddelbart har adgang til den.

Når jeg ser på vores informationskilder, hvad er så disse for folketingsmedlemmer i almindelighed? Ja, det er massemedierne, det er aviserne. Der har været masser af artikler, der går ind for økonomiske sanktioner, det ved jeg godt. Men jeg har også set meget kloge og anerkendte folk som Herbert Pundik, der i Politiken i april advarede imod det. Jeg har set en meget udførlig artikel, der blev skrevet af redaktør ved Berlingske Tidende Mogens Kofod-Hansen, en reportage, hvor han stykke for stykke redegjorde for den faktiske udvikling, der har fundet sted, og hvor han også – sådan forstod jeg det – tog afstand fra en sanktionspolitik. Jeg har lyttet til redaktør Jørgen E. Petersen i Danmarks Radio, som har sagt: vi er kynisk uvidende på dette område.

Og så er der TVA, det er jo det stærkeste af massemedierne. Men er TVA sandhedssøgende, er den objektiv? De 12 år, jeg har haft som politiker, har givet mig den modsatte erfaring. Jeg føler, at TVA ofte er sensationssøgende, er ensidig. Man søger hellere den spændende historie, det opsigtsvækkende, end en afbalanceret fremstilling af, hvordan virkeligheden er. Har vi set et interview med Buthelezi? Jeg mindes det ikke. Men jeg har set talrige indslag, hvor repræsentanter for ANC er kommet til orde. Har vi set billedreportager i TVA, hvor der har været voldelige konfrontationer mellem de sorte og det sorte politi? Jeg mindes ikke at have set en eneste optagelse deraf. Man bliver ved reportager af konfrontationer mellem hvide og sorte, for det er altså til at forstå, det er hvid-sort argumentation, men længere går man ikke.